

בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו

ת"ג 18-10-73403 מדינת ישראל נ' רבינוביץ

כבוד השופטת עדי יעקובוביץ	בפני
מדינת ישראל	המאשימה
	נגד
יהונתן רבינוביץ	הנאשם

הכרעת דין

פתח דבר

1. ביום 7.8.2018 בשעה 16:21, סמוך למספר 10 ברחוב גבעת התחמושת בתל אביב-יפו (להלן: "המקום"), נרשמה לנאשם הודעת תשלום קנס לפי סעיף 229 לחסד"פ (נוסח משולב), התשמ"ב – 1982 (להלן: "הודעת הקנס" ו"חסד"פ" בהתאמה) בכך שהחנה את כלי הרכב בשני גלגלים על המדרכה, כשנותר מעבר של 130 ס"מ לפחות על המדרכה. המדובר בעבירה על פי סעיף 6(ד)(א2) לחוק עזר לתא אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ד 1983.
2. הנאשם ביקש להישפט בגין העבירה האמורה ועל כן נשלחה לו הזמנה לדיון הקראה, אשר התקיים ביום 28.04.19.
3. הנאשם אינו מכחיש את עובדות כתב האישום, אך סבור כי במעשיו אלה, לא עבר כל עבירה ולכן כפר במיוחס לו בכתב האישום והתיק נקבע להוכחות.
4. בחמשך, הוגשו על ידי הנאשם בקשות שונות לקבלת חומר חקירה, חלקן נדחו ותלקן התקבלו על ידי, ולעניין זה ראו החלטותיי.

בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו

ח"נ 73403-10-18 מדינת ישראל נ' רכינוביץ

עיקרי טענות הצדדים:

פרשת התביעה

5. בעדותו של הפקח יניב ממך (להלן "הפקח"), מיום 14/11/2019, אישר כי ערך את דו"ח החניה וצילם את התמונות הכלולות בו (הוגש וסומן "ת/1"). לפי עדות הפקח, במקום קיימים שני תמרורים ברורים מאוד לפיהם אסורה חניית רכב דו גלגלי במקום ועל כן ניתן הדו"ח לנאשם. עוד העיד הפקח, כי התמרור והקטנוע צולמו באותו הזמן, בעת העבירה. מעדותו עולה כי לאורך המדרכה במקום שני תמרורים, אחד הצמוד לתחנת האוטובוס ואחד נוסף בכניסה לרחוב, כחמישה/ שישה מטר לפני התמרור שנראה בת/1, וכי שני התמרורים היו במקום אף בעת ביצוע העבירה, וכי ביום ביצוע העבירה ניתנו על ידו תשעה דוחות לקטנועים שחנו באותה הכתובת, מה שעולה גם ממסמך פירוט דוחות למפקח (הוגש וסומן "ת/2").

6. בחקירתו הנגדית של הפקח, העיד, כי קיימת הנחייה מטעם העירייה להקל עם בעלי קטנועים, אך סייג זאת בקובעו כי במקום בו קיים תמרור הפקחים מחויבים לאכוף וכי באם לא היה מוצב תמרור במקום או באם התמרור היה לא תקין, הרי שלא היה נותן את הדו"ח. במסגרת החקירה הנגדית, הנאשם הציג בפני הפקח תצלומים אותם צילם ביום העבירה (הוגשו וסומנו "נ/1"), והפקח אישר כי מדובר במקום, אך העיד כי אינו יודע להסיק מהתצלומים שבפניו את מועד התצלום והאם זה תואם למועד ביצוע העבירה. עוד הוסיף כי התמרור שנראה בת/1 אינו זהה לתמרור המצולם בנ/1, זאת על אף שמדובר באותו המיקום וכן כי אין ביכולתו להעיד האם הקטנועים שהמצולמים בנ/1 הינם הקטנועים להם נתן דו"חות באותו היום, כפי העולה מת/2, מאחר וכאמור, אינו יודע מתי צולמו התצלומים המסומנים בנ/1. הפקח הוסיף כי אכן, התמרור שנראה בנ/1 מקופל, אך כי אם התמרור היה במצב כזה בעת העבירה, לא היה נותן הדו"ח לנאשם, והוסיף כי התמרור המופיע בת/1 קריא וברור לחלוטין.

פרשת ההגנה

7. בעדותו של הנאשם מיום 14/11/2019, העיד כי ראה שמדובר במדרכה מאוד רחבה וכי לפי ידיעתו, אם מדובר במדרכה רחבה, חניה של קטנוע לא יכולה להפריע להולכי רגל ואם אין תמרור שאוסר, אז אין בעיה של חניה על המדרכה מבחינת האכיפה העירונית. הוסיף כי ראה שבמקום קיים תמרור המתיר חניה (יש תמרור של איסור עצירה וחניה למעלה) וכי סבר שמאחר ומדובר ברחוב ראשי, מדובר באיסור עצירה וחניה לרכבים וראה שהתמרור קופל, יש עליו קשקושים ולכן מבחינתו, מדובר בתמרור אשר אינו תקין. לפי עדותו, יש הרבה מקומות בתל אביב שיש בהם הסדרה של חניה לקטנועים על המדרכה והיה בטוח שזה אותה מקרה לאור זאת שידע מה מדיניות האכיפה של העירייה ולכן חנה במקום. לדבריו צילם את התמונות (נ/1) ממכשיר הטלפון שלו טרם קבלת הדו"ח ע"י הפקח, בבוקר, ברגע שחנה, וניתן להוכיח את דבריו באמצעות מצלמות האבטחה הקיימות במקום.

בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו

ח"נ 73403-10-18 מדינת ישראל נ' רבינוביץ

8. בחקירתו הנגדית של הנאשם מיום 14/11/2019 אישר כי האופנוע המופיע בת/1 שייך לו, אך לדבריו, חנייה על המדרכה ניתנת לפרשנות וכי בהתאם לסעיף 3 לתוספת לצו התעבורה (עבירות קנס) תשס"ב 2002, המציין מפורשות שבניגוד לתקנה 72(א) לתקנות התעבורה, העמדת שני גלגלים בלבד על המדרכה, ובלבד שנתר מעבר של 130 ס"מ מותרת, כך שמותר לחנות על המדרכה בהיעדר תמרור האוסר זאת או הפרעה קיצונית להולכי רגל. לעניין מדיניות האכיפה, לדבריו אין מחלוקת על כך שלא מבוצעת אכיפה וכי מדיניות האכיפה רלוונטית לעניינו מאחר והתוק נתון לפרשנות, דבר שקורה גם על ידי גורמי האכיפה. לדבריו, מותר לחנות על מדרכה אלא בהתקיים תמרור האוסר זאת וכי התמרור היה מקופל בשעה שחנה בעשר בבוקר וכך גם צילם אותו. הנאשם העיד כי צילם את התמרור כי לא ידע איך מחלקת האכיפה תפרש את הסיטואציה. לדבריו, הוא צילם את אותו התמרור שצילם הפקח ומצפיה במצלמות האבטחה יהיה ניתן לראות שמישהו פגע בתמרור, אשר הוחלף באותו היום. בעיניו, היה במקום תמרור עגול שאוסר על עצירה וחנייה ותמרור צהוב עם מלל שעוסק בחניית קטנועים.
9. ביום 18/2/2021, לבקשת המאשימה להגשת תעודת עובד ציבור (הוגשה וסומנה "ת/2"), העיד מנהל מחלקת ביצוע ותחזוקת אביזרי תנועה בעיריית תל אביב-יפו, מר שחר גלעדי (להלן: "העיד"). בעדותו אישר כי הוא אמון על הצבת התמרורים במסגרת פרוטוקולים שמופקים לאחר קיומה של וועדת ערעור וכי כל התהליכים מתועדים במערכת האחזקה העירונית, כולל החלפת תמרור תקול, הצבת תמרור חדש וכן כל טיפול בפגם בתמרור שמטופל דרך מוקד 106 העירוני. העד העיד כי הוא מכיר את התמרורים המוצבים במקום מזה כ-5 שנים, וכי במקום אמורים להיות 2 תמרורים על פי הפרוטוקול המאושר (להלן "ת/3") וכן לפי אישור וועדת תמרור (להלן "ת/4"). בנוסף, אישר העד כי התמרור המופיע בת/1 זהה לתמרור המופיע בתמונה המוגדלת של ת/1 (להלן "ת/1א") וכפי שאושר בת/4. עוד העיד כי התמרור המופיע בת/1 הוצב ביום 10/10/2013 וכי לא התקבלה כל הודעה על תמרור תקול או פגום במקום כך שהמופיע בת/1 הוא אותו התמרור שאושר בפרוטוקול ואשר נמצא במקום מיום הצבתו בתאריך 10/10/2013 ולא בוצע שום שינוי מיום זה ועד ליום קבלת הדו"ח.
- בהתייחסות העד לנ/1, אישר כי הוא מזהה שמדובר במקום נשוא העבירה, אך לא יכול לאשר את הדבר לגבי נ/2 ונ/3. בעדותו אישר העד כי התמרור הנראה בנ/1 מקושקש ומקופל חלקית וכן כי מופיע תמרור 433 אשר משמעו איסור חנייה ועצירה ברור לחלוטין. בתמרור המרובע מתחתיו ישנו קשקוש גרפיטי על התמרור כך שניתן לראות את מחצית המילה "אסורה" ובצידה השמאלי גרפיטי וכי בתמונה שהוצגה בפני בית המשפט קיימות מדבקות על התמרור וקילופי צבע בצדו השמאלי. עוד העיד העד כי אם בוצע תיקון לתמרור הרי שצריך להיות לכך תיעוד במערכת העירונית ואין ברשותו תיעוד מיום 7/8/2018.
10. לבקשת הנאשם, בהמשך לעדותו של העד, הוגשה תעודת עובד ציבור נוספת (להלן: "התעודה"), ביום 02/03/21 מטעמו של העד, ולפיה לא התקבלה הודעה על תמרור תקול/פגוע ולא בוצעה החלפת תמרור "חניית אופנועים על המדרכה אסורה" ברחוב גבעת התחמושת 10, בתאריך 07/08/18.

בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו

ח"נ 73403-10-18 מדינת ישראל נ' רבינוביץ

בנוסף, לפי בדיקת מערכת האחזקה, החל משנת 2013 ועד ליום 24/02/21 בוצעו שני תיקונים בתמרורים על המדרכה בכתובת הרשומה: בתאריך 18/06/19 ובתאריך 04/09/19, וכן צורפו תמונות ופקודת עבודה.

11. במסגרת פרשת ההגנה ביום 12/07/21, העידה מנהלת מוקד פניות הציבור בעיריית תל אביב, הגברת שלומית שטיינר (להלן "עדת הגנה 1"). בעדותה אישרה כי חתמה על המסמך שנשלח לנאשם (להלן: "נ/3") וכן אישרה כי ביום 28/4/2019 פנה הנאשם למוקד (להלן: "נ/6"). בתקירתה הנגדית העידה כי קיים איסור להחנות רכב על מדרכה וכי יש הנחיות למפקחים לטפל רק במקרים מוגדרים יותר, כגון מרווח של מטר שלושים לפחות או בהמצא תמרור האוסר חנייה, מדיניות שנובעת, בין היתר מאילוצי כוח אדם, כפי שציינה אף בנ/3. במסגרת חקירתה החוזרת, הסבירה כי המדרכה מיועדת להולכי רגל וכי מי שחונה על המדרכה צריך להתחשב במי שהמדרכה מיועדת לו ובמקרה שיותר מ 1.30 מטר, ככלל, לא מתבצעת אכיפה, אולם מדובר במדיניות תלויה נסיבות, לפיה הפקה שנמצא בשטח רואה את נסיבות המקרה ומחליט בשטח.

12. בעדותו של עד ההגנה, עו"ד רן קמיצקי (להלן "עד הגנה 2"), בעל ותק נהיגה של מעל 20 שנה, וללא מומחיות בתחום התמרורים והמדידות (פרוטוקול הדיון מיום 12/7/2021), העיד כי הגיע למקום נשוא העבירה בתאריך 15/3/2021, הסתכל על תוואי המדרכה ועל התמרורים שניצבים על העמודים במקום, מדד את המרחק בין שני העמודים עליהם ניצבים התמרורים שלכאורה אוסרים על חנייה של אופנועים במקום וצילם אותם. בעדותו אישר כי במקום נשוא העבירה, וכפי שמופיע בתמונה שהוצגה בפני ביהמ"ש (להלן "נ/4"), נמצא תמרור שעליו הכיתוב "חניית רכב דו גלגלי על המדרכה אסורה" (להלן "התמרור המערבי") וכן כי על גבי העמוד המזרחי תמרור מרובע עם הכיתוב "חניית אופנועים על המדרכה אסורה" (להלן "התמרור מזרחי"). עד ההגנה 2 העיד, כי ההבדל במלל שעל גבי התמרורים עוזר להבדיל ביניהם וכי על גבי העמוד המזרחי הנראה בתמונה (להלן "נ/5" ו"נ/6") אפשר להבחין בסימני גרפיטי וכן אפשר לראות בבירור סימני קיפול. עוד ציין בעדותו כי מדד את המרחק בין שני העמודים באמצעות סרט מדידה וכי רוחב המדרכה מאפשר לרכב לעלות עליה וכי יש די מקום במדרכה. על פי התמונות, ניתן להסיק כי הקטנוע חנה מזרחית לתמרור המזרחי וכי מיקום התמונה על מחלף השלום. לדבריו, עדותו מתייחסת אך ורק למצב הקיים בשטח ביום הגיעו לשטח ולא למועד ביצוע העבירה.

13. לבקשת הנאשם, אישרתי הגשת תעודת עובד ציבור משלימה נוספת, וביום 29.08.21 הוגשה תעודת עובד הציבור, מאת שחר גלעד, ולפיה, בהמשך לתעודת עובד הציבור שהוגשו על ידו, מיום 02.03.21, בוצעו שני תיקונים בלבד בתמרורים וזאת בתאריכים 18/06/19 ו-04/09/19.

14. הנאשם הכריז "אלו עדיי" וקבעתי כי סיכומי הצדדים ישמעו בפני ביום 09/09/21.

15. היום נשמעו סיכומי הצדדים בפניי.

16. המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו

ח"נ 73403-10-18 מדינת ישראל נ' רבינוביץ

לדברי ב"כ המאשימה, אין מהלוקת על כך שרכבו של הנאשם חנה על המדרכה, בגבעת התחמושת 10 בסמוך לתחנת רכבת השלום, עליה מוצבים שני תמרורים שני תמרורים על גבי עמודים לפיהם אסורה חנית רכב דו גלגלי במקום, בעוד שרכבו של הנאשם עמד מימינו של התמרור אשר צולם על ידי הפקח.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבל את עדות הפקח אשר לדבריה הייתה מהימנה, רציפה וקוהרנטית ונתמכת בראיות, לפיה התמרור נראה היטב והתמונות צולמו בזמן אמת וכן כי התמרור היה קריא לחלוטין וכי במועד הרלוונטי ניתנו 9 דו"חות נוספים באותה הכתובת ובגין אותה עבירה (מה שנתמך בת/2 אשר הוגש לבית המשפט). עוד לדבריה העיד הפקח כי התמרור היה תקין אחרת לא היה מבצע אכיפה וכי תמונת התמרור צולמה בזמן אמת, בעת מתן הדו"ח, והתמרור היה קריא לחלוטין.

עוד הפנתה ב"כ המאשימה לתודאת הנאשם בכך שחנה את רכבו על מדרכת (מדין החקראה מיום 28/04/19) ולפיה לא עבר עבירה מאחר שבחנייתו התיר מעבר של מעל 1.30 מטרים באופן שמעשיו לא היוו דבר עבירה, ולטענתו לפיה לא היה תמרור או לכל הפחות היה תמרור שאינו חוקי. כמו כן הפנתה לעדותו של הנאשם לפיה מדובר במדרכת רחבה וידוע כי באין תמרור מותר לחנות כפי שחנה, ולכך שצין כי ראה תמרור שמאפשר לו לחנות, מה שעומד בניגוד מפורש לחוראות החוק האוסרות חנייה על מדרכת. עוד הפנתה לתשובת הנאשם בחקירתו הנגדית לפיה האם מותר להחנות קטנוע על מדרכה "זו שאלה שנתונה לפרשנות" ובעיניו מותר לחנות על המדרכת בהיעדר תמרור האוסר זאת, בהיעדר הפרעה להולכי רגל ובאם נותר מרחק של 1.30 מטר.

הנאשם צילם את התמרור בשעה 10:00 בבוקר בעוד הדו"ח ניתן בשעה 16:21 וכי לשאלה מדוע צילם התמרור, אמר כי הוא חי במדינת ישראל, שמע ונתקל והתמודד עם כל כך הרבה מקרים ולכן צילם בעת החנייה. לדברי הנאשם, צילם בדיוק את אותו התמרור בצדו חנה והתמרור תוחלף. לדבריה, טען הנאשם כי לא הבחין בשינוי של המלל ולכן לא צילם את התמרור לאחר חזרתו לרכב.

ב"כ המאשימה הפנתה לתעודות עובד הציבור שהוגשו לפיהן עולה כי לא התקבלה הודעה על תמרור תקול או פגום במקום העבירה בסמוך לתאריך 07/08/18 ולרבות ביום זה ולעדותו של מר שחר גלעדי, נותן התע"צ, אשר הייתה מהימנה, רציפה וקוהרנטית ואף ממנה עלה כי אין תיעוד במערכת לגבי החלפת או שינוי התמרור או פגיעה בו. בנוסף הוסיף כי לא ניתן לקבוע בוודאות כי התמונות של התמרור המכופף אותן הציג הנאשם כנ/2 נמצא במיקום הרלוונטי, הדבר לעמדת ב"כ המאשימה שומט הקרקע תחת גרסתו של הנאשם לפיה הפקח גרר תמונה של תמרור אחר לדו"ח וכי התמרור לצדו חנה היה תקול, לאור העובדה כי ציין מפורשות כי אף אחד משני התמרורים לא היה תקול ולא תוקן.

ב"כ המאשימה הפנתה לעדותה של הגברת שלומית שטיינר, מנהלת יחידת פניות הציבור אותה זימן הנאשם כעדת הגנת, ממנה עולה כי בפניית הנאשם אליה (הוגשה וסומנה ת/6) לא עלתה כל תלונה לגבי תמרור תקול אלא אך פניית הנאשם לגבי הנחיות האכיפה של רכב דו גלגלי, וכן הוסיפה וציינה כי על פי חוק חניית רכב דו גלגלי על המדרכה אסורה מאחר שמדרכה נועדה קודם כל להולכי רגל, וכי זה דבר הידוע לכל. עוד הוסיפה

בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו

ח"נ 73403-10-18 מדינת ישראל נ' רבינוביץ

העדה לגבי ההנחיות כי מדובר בהנחיות אכיפה בלבד בשל אילוצי כח אדם אשר אינם מאפשרים לבצע אכיפה שוטפת בכל זמן, ולפיהן הפקחים מתמקדים במקרים בהם קיים תמרור האוסר חניה או כאשר מדובר במקומות הומי אדם, וזאת גם על פי שיקול דעת הפקח אשר מגיע למקום.

בי"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט שלא לתת משקל לעדותו של ועד ההגנה, עו"ד קמינסקי, עורך דין אשר נעדר מומחיות בתחום התמרורים להוציא מבחני תיאוריה שעבר, שאינו מודד מוסמך ואינו מומחה בתחום המדידות, כפי העולה מעדותו בפני בית המשפט, אשר העיד כי צפה בתמונות אשר הוצגו לו על ידי הנאשם ואינו יודע מתי צולמו. עוד הפנתה לתשובת העד לחקירה הנגדית לפיה צילם את התמרורים ללא הרקע מסביב ולא את התמרור כולו מאחר שהנאשם ביקש ממנו להתייחס להבדלים בין התמרורים ומשך צילם אותם בתקריב באופן בו לא ניתן לראות לא את הכתובת ולא את התמרור וכן כי לא צילם את הכתובת בה מצויים התמרורים מאחר שלא מצא לכונן לצלם. לדברי בי"כ המאשימה, אין די בעדותו בכדי ללמוד ממנה האם מדובר באותו התמרור אשר בניגוד אליו חננה הנאשם את רכבו, והפנתה לתשובת העד לשאלתה כיצד מיישב הסתירה לפיה התמונה אינה מספיק ברורה ומפוקסלת מאוד.

עוד ביקשה בי"כ המאשימה לא לתת כל משקל לעדותו של העד, שכן על פי תעודת עובד הציבור שהוגשה ביום 02/03/21 בשנת 2019 תוקנו שני התמרורים ולמעשה העד הגיע בשטח ביום 15/03/21, הסתכל על המצב והשווה אותו לתמונות התמרורים משנת 2018, זאת לאחר ביצוע התיקונים (כפי המפורט בתעודת העובד הציבור שהוגשה לבית המשפט).

בי"כ המאשימה הוסיפה כי הנאשם לא תולק על כך שחנה על המדרכה, וכי עובדת היות התמרור תקול אינה מעלה ואינה מורידה מאחר ואיסור החנייה על המדרכה הינו איסור סטטוטורי הנובע מהוראות חוק העזר. חזרה על כך שאין מחלוקת שקטנועו של הנאשם חנה על המדרכה ולדבריה אין צורך בתמרור כלל בהינתן הוראות חוק. עוד הוסיפה בי"כ המאשימה כי הנחיות האכיפה הינן הנחיות הנוגעות לניצול כח האדם וכי הנאשם כפוף לחוק ולא להנחיות וביקשה להרשיע את הנאשם, תוך הפניה לפסיקה נרחבת.

17. הנאשם בסיכומיו ציין כי ביום 28/04/19 הודה כי חנה את הקטנוע במקום המצוין בכתב האישום אך כי בחנייתו הותיר מעל 130 ס"מ על המדרכה מעבר למקום בו חנה הקטנוע והוסיף כי לדבריו מדובר בהתנהלות חמורה ביותר של מי שבצע האכיפה וכן של רשויות התביעה, זאת מאחר שמדובר בהיעדר תמרור וביקש לזכותו מאחר שכפי שטענה המאשימה החניה על המדרכה היא העיקר ואין עניין בתמרור (שהוא "תוספת"). הנאשם הפנה לנוהל העבודה של העירייה ממנו עולה כי מבוצעת אכיפה חלקית בלבד וזאת בהתבסס על סעיף 3 לתוספת לצו הותעבורה (עבירות קנס) תשס"ב-2002, אשר לדבריו מחריג את תקנה 72(א).

הנאשם טען כי טענת המאשימה לפיה אסור להחנות קטנועים על מדרכה בתחום עיריית תל אביב נכונה משפטית כי קיים נוהל, הוא דבר נושפטי, לפיו בהינתן מעבר של 1.30 מטר שנשאר לא תבוצע אכיפה גם בהינתן תמרור, ולכן האכיפה במקרה שלו היא אכיפה בררנית קלאסית אשר מקימה לו טענת הגנה מן הצדק.

בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו

ת"נ 73403-10-18 מדינת ישראל נ' רבינוביץ

באשר לפסיקה שהוגשה על ידי באת כח המאשימה, הוסיף כי אינו יודע האם בתי המשפט השונים היו חשופים לנתונים שבפני בית משפט זה באשר לנהלי האכיפה של העירייה וסבור כי בהינתן הנתונים שהוצגו, חניית קטנוע בתחום עיריית תל אביב על המדרכה חוקית, משפטית, בהיבט המשפטי על פי הנוהל של גורמי האכיפה בעיריית תל אביב עצמה ולכן סבור כי הפסיקה אותה הגישה ב"כ המאשימה אינה רלוונטית.

הנאשם הדגיש את חשיבות המקרה הקונקרטי שלו גם למעגלי חשיבות רבים אחרים הנוגעים לתושבים ואנשים אחרים שיש להם קטנועים ונוהגים בהם בתל אביב, בה כמות משתמשי הקטנועים גדולה ולדבריו אם לא היו מאפשרים חניה על המדרכה לא היה נותר מקום חניה לכלי רכב ולדבריו זו תכלית הנוהל.

עוד הפנה הנאשם לתצלומי התמרור אותם צילם, בהם נראית תמונת התמרור עליו גרפיטי. לדבריו, כאשר חזר למקום האירוע לאחר מותן הדו"ח נדהם מעצם הדו"ח ולכן ביצע מספר פעולות ביניהן בקשת מידע ממשטרת ישראל, רכבת ישראל ועיריית תל אביב כמו גם בקשה לפי סעיף 108 מאחר שהיה לו ברור שהתמרור שצולם בדו"ח הוא תמרור שהוחלף. הנאשם ניסה לקבל סרטוני מצלמות אבטחה וכל ניסיונותיו עלו בתוהו והוסיף את העובדה כי אין לו כל מניע לנתל הליך סרק.

עוד הפנה הנאשם לעדות הפקח מיום 14/11/19 לפיה צילם בזמן אמת במועד העבירה את הקטנוע והתמרור בנפרד מאחר שהקטנוע לא היה ברדיוס של התמרור כך שטכנית לא יכול היה לצלמם יחד וכן ציין מפורשות שהתמונות של התמרור בת/1 מתעדות את התמרור שבקרבת המקום בו חנה הקטנוע ולכן שכאשר הציג לעד את תמונות התמרור אותן צילם בשאלה האם היה מבצע אכיפה אם התמרור היה נראה כפי שנראה בנ/1 אמר חד משמעית שלא. לדברי הנאשם, הפקח שהעיד שיקר.

לדברי הנאשם התמרור לא הוחלף אלא יישרו את התמרור שהיה מכופף, מחקו את הקשקשונים וזה התמרור שנשאר, וזאת ניתן למוד מהגרפיטי על העמוד שהיה שם בעת צילם התמרור.

מוכיר כי ביקש מבית המשפט לראות את התמרור מאחר שלדבריו לא נדרשת כל מומחיות מקצועית בעניין תמרורים אלא אך לראות את המצב כפי שהוא. לדבריו יש שוני בפונט של המלל בתמרורים ומדובר במלל שונה לגמרי.

הנאשם ביקש לתת משקל לעדותו של עו"ד קמינסקי מאחר שאין מדובר בדבר הדורש מומחיות ואין לעד כל מניע לשקר.

לדבריו מה שקרה הוא שהפקח הגיע למקום, ראה מספר קטנועים החונים על המדרכה, הבחין שמדובר במדרכה שנתר מעבר מעל 130 ס"מ, ראה שהתמרור אינו חוקי ולא ניתן לבצע אכיפה וכך אמר בעצמו, כלומר ראה שיש בעיה ושבמרחק 20 מטר משם יש תמרור המציין איסור על חניית קטנועים גם בו ולכן צילם בנפרד

בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו

ה"נ 18-10-73403 מדינת ישראל נ' רבינוביץ

את התמררו ואת הקטנוע ו"הלבישי" את שניתם בדוח כאילו התמרור שצולם הוא התמרור הצמוד לקטנוע. לדבריו יש הבדל במרחקים כך שהתמרור בצד המערבי אינו יכול להשליך על מי שחונה בקטנוע בצד המזרחי.

לדברי הנאשם מדובר בהתנהלות חמורה ביותר, כך שכל הדוחות המפורטים בת/2 לא חוקיים והפקח עשה מעשה פסול וחמור והפנה לפסיקה לפיה מדובר בעבירת אחריות קפידה, התביעה לא צריכה להוכיח את היסוד הנפשי אלא אך את היסוד העובדתי ולכן על בית המשפט להקפיד הקפדה מלאה ויסודית על קיום היסודות העובדתיים וביקש שוב לזכותו מהמיוחס לו.

דיון והכרעה:

18. בפתח הדברים, אומר כי החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

19. מצאתי את עדותו של הפקח, מהימנה, ברורה וקוהרנטית. הפקח העיד בפניי על כך שרשם בעצמו את הדו"ח (ת/1). כמו כן, אני מקבלת את עדותו, לפיה לא היה מגיש את הדו"ח אם במקום העבירה היה מוצב תמרור לא תקין.

עו"ד עקיבוביץ, שובטת
09-08-2021
בית משפט השלום
תל אביב - 52

מצאתי גם את עדותו של העד מטעם התביעה, מהימנה, זאת בנוסף לתעודת עובד ציבור שהוגשה על פרסום פרוטוקול פניה לא היה פגם וכן כי לא בוצעה החלפה/תיקון של התמרורים במיקום נשוא העבירה.

20. גם לאחר ששמעתי את עדותו של הנאשם, אותה מצאתי כקוהרנטית, אין מחלוקת על כך שכלי רכבו של הנאשם חנה במקום ובזמן כמפורט בדו"ח החניה. כלי הרכב והתמרור האוסר חניית אופנועים על המדרכה צולמו, התמונות הוגשו לבית המשפט והן מדברות בעד עצמן.

מהתמונות אני למדה כי כלי הרכב של הנאשם חנה בסמוך לתמרור עליו צוין: "חניית אופנועים על המדרכה אסורה".

פה המקום לציין כי אין כל צורך בתמרור האוסר חניית כלי רכב על המדרכה (כידוע, על פי פסיקה מרובה). מדובר באיסור סטטוטורי אשר אומץ ונותח על ידי הערכאות השונות בבתי המשפט במהלך השנים ודי בכך אם אפנה לעפמ"ק 58504-01-20 בו קבע כב' השופט היימן, מבית המשפט המחוזי בתל אביב, כי "האיסור להחנות כלי רכב על מדרכות נובע מתוראת חוק העזר ולא מהוראת השלט. ככל שהמערער הגחה רכבו בניגוד להוראות חוק העזר, הרי עבר עבירה על חוק העזר". אציין כי הצבת התמרור נועדה לתת הדגשה לאיסור חוקי על מנת להרתיע ולהתריע ביתר שאת אודות האיסור הנובע מן החוק, אך זאת בבחינת למעלה מן הצורך.

21. עדותה של עדת הגנה 1, אשר מצאנוי אותה מהימנה, לא העלתה ולא הורידה דבר.

בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו

ח"נ 73403-10-18 מדינת ישראל נ' רבינוביץ

כך גם עדותו של עד הגנה 2, שהעיד על המצב בשטח ביום 15/3/2021, מה שאינו מעלה או מוריד ליום העבירה, אשר נעברה כ-3 שנים קודם לכן, ביום 07/08/18. ועל כן, עדותו, ממילא אינה מעלה או מורידה דבר.

ת/ב והתמרור נ/2/3 צולמו בהפרש של 3 שנים, ועל כן אין כל משמעות להבדלים עליהם הצביע העד.

לעניין מומחיותו של העד, אפנה להחלטתי מיום 04/07/21, במסגרתה דנתי בעניין זה בהרחבה.

22. המאשימה נהנית מחזקת התקינות המנהלית. נקבע בפסיקה כי ההנחה היא כי הרשות נהגה כדין בפעולותיה. מדובר בתכלית פרגמטית המאפשרת לרשות להיות פטורה מלהוכיח את תקינות מעשיה. חזקה זו ניתנת לסתירה, ועל מנת שנטל ההוכחה יועבר לרשות לשם הוכחה שפעילותה הייתה תקינה, על הטוען לאי תקינות לסתור את החזקה על ידי הצגת ראייה או לכל הפחות ראשית ראייה המצביעה על בעייתיות בפעולתה של הרשות.

בעת"מ 27122-04-11 תוסף קומפאונדס בע"מ נ' ועד מקומי תנובות (מחוזי- מרכז), בפסקה 19 לפסק הדין, פסק כבוד השופט שינמן כי "חזקת התקינות המנהלית קובעת שבאופן רגיל ניתן להניח לטובתה של הרשות כי נהגה כדין. חזקה זו היא חזקה פרגמטית. ככלל, רשויות המינהל אינן יכולות ואינן צריכות, כעניין שבשגרה, להתמודד עם טענות שיחייבו אותן להוכיח כל פעם, ומהתחלה, כי החלטות שהתקבלו בהן ומשמשות בסיס לפעולותיהן אכן התקבלו כדין. כך למשל, כל עוד החזקה לא נסתרה- הרשות פטורה מלהוכיח, שאכן קוימה התייעצות במקום שבו נדרשה הרשות לקיים התייעצות (רע"פ 1088/86 מהמוד נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה הגליל המזרחי, פ"ד מד(2) 417, 419 (1990)), שהחלטה מסוימת מכוחה הרשות המתיימרת לפעול אמנם התקבלה (ע"א 6066/97 עיריית תל אביב- יפו נ' אבן אור פסגת רוממה בע"מ פ"ד נד(3) 749, 756-755 (2000), או שדיון מסוים אכן התקיים (בג"ץ 5621/96 הרמן נ' השר לענייני דתות, פ"ד נא(5) 791, 816 (1997))."

במקביל, זוהי חזקה הניתנת לסתירה, על מנת שלא להעמיד את האזרח בפני חומה בירוקרטית בצורה ולא ניתנת להבקעה. על האזרח המבקש לסתור את החזקה "לסדוק" בהנחת התקינות, על ידי כך שיצביע על בעייתיות לכאורה בפעולתה של הרשות (ראה: עע"מ 4072/11 עיריית בתים נ' ירדנה לוי (פורסם בנבו, 6.11.12)). "ראשית הראייה" שעל האזרח להביא כדי לסתור את חזקת התקינות צריכה להיות בהלימה לעניין העומד על הפרק (שם, פסקה 32 לפסק הדין). לאחר שנסתרה החזקה... הנטל עובר לרשות להוכיח את תקינות פעולותיה."

23. הנאשם בחר, וזו זכותו, שלא להתייחס לשאלה מדוע לא צילם את הזירה והתמרורים לאחר קבלת הדו"ח, עוד באותו היום, מה שהיה מוכיח את טענתו באופן חד משמעי. תחת זאת, לא צילם וכשל בהוכחת התזה שלו בדבר החלפת התמרור, שמא-תיקונו, ועל כן אין לי אלא לדחות את טענתו לפיה התמרור "טופל", בניגוד לעדותו של מר שחר גלעדי וכן בניגוד לעדות הפקח.

בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו

ח"נ 18-10-73403 מדינת ישראל נ' רבינוביץ

24. אציין כי בעניינינו מדובר בעבירה של ברירת משפט, אשר נדונה לפי סעיף 228 לחסד"פ, היא עבירה מסוג אחריות קפידה, אשר בעניינה, די בהוכחות התקיימות היסוד העובדתי (סעיף 22א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977).

אחריות קפידה הונהגה על ידי המחוקק בעבירות שנועדו להסדיר תחומים מסוימים בחיי החברה, ולמעשה, כדי להבטיח אכיפה פשוטה ויעילה של כללי ההתנהגות הנדרשים, נקבעו עבירות שדרכי הוכחתן פשוטות. משכך, המחוקק פטר את התביעה מהוכחת היסוד הנפשי של העבירה (רע"פ 26/97 חיים לקס נ' מדינת ישראל [33 עמ'], נב(2) 673, 693 (1998)).

ואולם, אין מדובר במשטר של אחריות מוחלטת, אלא בקביעת חזקה המעבירה את הנטל אל כתפי הנאשם. שהרי, נאשם לא יישא באחריות פלילית, אף בהתקיים היסוד העובדתי של עבירת האחריות הקפידה המיוחסת לו, אם יצליח להראות כי "נהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות ועשה כל שניתן למנוע את העבירה" (רע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי (נבו 10.09.2013, בפסקה 21).

25. כידוע, בהתאם לחוק, אסורה חניית רכב, לרבות דו גלגלי, על מדרכה, גם באופן המאפשר מעבר להולכי רגל, כך על פי סעיף 72א(א2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. במקרה שלפניי, בנוסף להוראות החוק דן, קיים גם תמרור עליו נרשם במפורש שהחנייה על המדרכה אסורה והתמרור מבהיר למעלה מן הצורך כי אסורה חניית אופנועים על המדרכה, שהרי אין צורך בתמרור האוסר על חנייה על המדרכה, זו הוראת החוק. לעניין התמרור דן אף אין כל חשיבות היכן החנייה ביחס לתמרור.

ולעניין זה ראו דברי השופטת סזקולוב במסגרת עפ"א (מחוזי ת"א) 8106-04-18 אלי רגב נ' עיריית תל-אביב (נבו 23.05.2018):

"כאמור, התמרור שהוצב במקום האוסר על חניית כלי רכב דו גלגלי ברחבת המדרכה, הוא ברור ובלוט ומתייחס ומכוון לכלי רכב אשר מגיעים למקום מכל הכיוונים. זאת ועוד, יש איסור בחוק להחנות רכב לרבות רכב דו גלגלי על מדרכה למעט במקרים בהם הותר במפורש".

למעלה מן הצורך, מעדות העד מטעם התביעה בצירוף תעודת עובד הציבור שנערכה על ידו והוגשה, עולה כי לא הוחלף התמרור ולא ונתקבלה הודעה על תמרור תקול במקום מיום הצבתו, אשר קדם ליום ביצוע העבירה. כך שהנאשם לא הוכיח בפניי את טענתו לפיה התמרור הוחלף ביום מתן הדו"ח, בין השעה בה תנה הנאשם את הקטנוע לבין השעה בה קיבל הדו"ח.

בנוסף, לא מצאתי כי הנאשם הוכיח בפניי כי התמרור היה לא חוקי, כפי שטען בעדותו מיום 14/11/19 (ראה חקירות העד, מיום 18/02/21). יתרה מזאת, כפי שהובע בפניי על ידי הנאשם, גם אם לא היה תמרור במקום,

בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו

ח"נ 18-10-73403 מדינת ישראל נ' רבינוביץ

מבחינתו, מותר לחנות במקום, דבר שכפי שכבר הטעמתי, אינו מוצא ביטוי בחוקים וכן בפסיקה המפרשת אותם.

26. אשר על כן, לא מצאתי כי הנאשם הצליח להוכיח את טענת ההגנה שלו ומכל האמור, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, עבירה לפי סעיף 6(ד)(א2) לחוק עזר תל- אביב- יפו (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ד 1983.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ב, 09 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים

עוזי ינקוביץ, שופטת